

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 335/2026-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], Prešov, zastúpeného JUDr. Vierou Strakovou, advokátkou, Námestie legionárov 5, Prešov, proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 15C/14/2022-647 z 27. februára 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. mája 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd označeným uznesením okresného súdu o trovách konania, ktoré navrhuje zrušiť a vec vrátiť na okresnému súdu na ďalšie konanie.
2. Sťažovateľ sa podanou žalobou proti žalovaným vlastníkom bytov a nebytových priestorov (žalovaní 1 – 142) a proti dražobníkovi (žalovaná 143) domáhal vyhlásenia neplatnosti všetkých úkonov spojených s dražbou, ako aj dražby samotnej.
3. Okresný súd žalobu sťažovateľa zamietol a náhradu trov konania priznal žalovaným. Rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil aj odvolací súd a trovy odvolacieho konania tiež priznal žalovaným.
4. Okresný súd uznesením vyššieho súdneho úradníka z 13. októbra 2025 rozhodol o výške trov konania tak, že sťažovateľovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1 – 142 trovy 387,36 eur, žalovanému 143 trovy 248, 68 eur a trovy odvolacieho konania žalovaným vyšší súdny úradník nepriznal.
5. Proti uzneseniu z 13. októbra 2025 podal sťažovateľ sťažnosť, v ktorej argumentoval tým, že jeho sociálna situácia mu neumožňuje platiť žiadne trovy konania. Odmietol platiť trovy konania dražobnej spoločnosti, ktorá ho pripravila o bývanie, a zdôraznil, že v konaní proti nemu stálo 142

vlastníkov, ktorí boli zastúpení bytovým družstvom aj advokátom, preto by trovy konania nemal platiť. Podľa názoru sťažovateľa mal súd vo veci aplikovať § 257 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

6. Okresný súd napadnutým uznesením sťažnosť zamietol s odôvodnením, že vo fáze vyčíslenia trov konania nie je priestor pre zmenu rozhodnutia o priznaní nároku na náhradu trov konania. V súvislosti s námietkou o vysokom počte žalobcov okresný súd uviedol, že ide o výsledok iniciovania sporu zo strany sťažovateľa. Sudca okresného súdu preskúmal napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka a nezistil pochybenie pri vyčíslení trov konania. Okrem toho poukázal aj na skutočnosť, že sťažovateľ nerozporoval výšku priznanej odmeny či dôvodnosť odmeny za jednotlivé úkony právnej služby.

7. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti prezentuje názor, že ak v sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka namietal trovy v celom rozsahu, tak namietal aj ich výšku, preto nesúhlasí so závermi v napadnutom uznesení okresného súdu.

8. Priznanie trov vrátane ich výšky považuje sťažovateľ za nezákonné a protiústavné, a to aj s ohľadom na to, že je dlhodobo oslobodzovaný od súdnych poplatkov. Podľa neho je nepredstaviteľné, aby v situácii, keď v dobrovoľnej dražbe prišiel o byt, platil odmenu advokátovi bytového družstva.

9. V závere ústavnej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že bolo porušené jeho právo na rovnocenné postavenie strán sporu, pretože napriek tomu, že mal nárok na pridelenie advokáta, musel sa v spore na okresnom aj krajskom súde zastupovať sám.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Ústavný súd považuje za žiaduce poukázať v prvom rade na svoju ustálenú judikatúru, v ktorej opakovane pripomína, že rozhodovanie všeobecného súdu o trovách konania ako integrálnej súčasti súdneho konania je zásadne výsadou všeobecného súdu.

11. Ústavný súd pri posudzovaní problematiky trov konania, t. j. problematiky vo vzťahu k predmetu konania pred všeobecnými súdmi vedľajšej, postupuje nanajvýš zdržanlivo a k zrušeniu napádaného rozhodnutia o trovách konania sa uchýli iba výnimočne, napr. keď zistí, že došlo k porušeniu práva na súdnu ochranu extrémnym spôsobom alebo že bolo zasiahnuté aj iné základné právo (m. m. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, IV. ÚS 45/06, I. ÚS 156/2010, IV. ÚS 311/2012, IV. ÚS 210/2013, IV. ÚS 192/2014, IV. ÚS 604/2018). Otázka presnej výšky náhrady trov v zásade nemá ústavnoprávny rozmer.

12. Problém, s ktorým sa sťažovateľ obracia na ústavný súd po neúspechu so sťažnosťou proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, nespočíva v (ne)správnosti výpočtu výšky trov konania, ale výlučne vo verdikte o nároku na náhradu trov konania. Sťažovateľ je presvedčený o tom, že v jeho prípade boli dané dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré súd nemal úspešným žalovaným priznať náhradu trov konania.

13. K tomu ústavný súd v prvom rade uvádza, že o trovách konania sa podľa CSP rozhoduje formálne v dvoch fázach. V prvej fáze je súdom v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodnuté o tom, komu (a či vôbec) sa prizná nárok na náhradu trov konania. O samotnej výške náhrady trov

konania následne súd rozhoduje v druhej fáze, a to po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Výška náhrady trov konania je určená samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Vzťahnuc uvedené na prípad sťažovateľa, možno konštatovať, že o nároku na náhradu trov konania už bolo právoplatne rozhodnuté, preto okresný súd nemohol preskúmať správnosť právoplatného rozhodnutia v časti výroku o nároku na náhradu trov konania v štádiu rozhodovania o výške trov konania (§ 262 ods. 1 a 2 CSP), tak ako to od neho požadoval sťažovateľ. Úlohou okresného súdu, resp. jeho sudcu, bolo preskúmať už len rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka z hľadiska správnosti vyčíslenia trov konania, teda posúdiť účelnosť vykonaných úkonov právnej služby, ako aj určenie a výšku základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby. Vo vzťahu k týmto premenným sťažovateľ nevznášal žiadne výhrady. Osamotený výrok o namietaní trov v celom rozsahu určite nie je možné považovať za relevantné odôvodnenie konkrétnych námietok voči výške priznaných trov.

15. Námietky týkajúce sa vysokého počtu žalovaných či skutočnosť, že sťažovateľ bol v minulosti opakovane oslobodený od súdnych poplatkov, považuje ústavný súd za neopodstatnené. Okresný súd správne poukázal na to, že sťažovateľ bol iniciátorom súdneho konania a s tým súvisiaceho vymedzenia okruhu účastníkov, preto si mal byť vedomý dôsledkov vedenia súdneho sporu. Skutočnosť, že bol v minulosti, hoci aj opakovane v rámci iných súdnych konaní, oslobodený od súdnych poplatkov, neznamená, že ide o generálne oslobodenie od akýchkoľvek nákladov v ďalších konaniach (súdnych poplatkov či odmeny za právne úkony). Namietané porušenie práva na „*rovnocenné postavenie strán sporu*“ sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiadnym spôsobom neodôvodnil, preto sa ústavný súd nemohol touto námietkou zaoberať.

16. Uvedené umožňuje ústavnému súdu konštatovať, že okresný súd postupoval pri rozhodovaní o výške trov konania v rámci vymedzenom príslušnými procesnými predpismi a nedopustil sa takého výkladu (a aplikácie) relevantných ustanovení, ktorým by poprel ich podstatu, zmysel a účel a ktorý by predstavoval nepredvídateľnú interpretačnú svojvôľu. Sťažovateľ dostal na svoje sťažnostné námietky odpovede. Konštatovaniu, podľa ktorého v konaní, v ktorom sa rozhoduje už iba o výške trov konania, sa nemožno domáhať prehodnotenia záveru o tom, kto má alebo nemá nárok na náhradu trov konania, niet čo vytknúť. Napadnuté uznesenie v kontexte sťažovateľových výhrad je zrozumiteľne odôvodnené, logické a z ústavného hľadiska akceptovateľné a udržateľné.

17. Preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2026

Robert Šorl
predseda senátu